

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สถานที่ทำการทดลอง

การศึกษาปริมาณป्रอทในพืชผักที่ปลูกในดินผสมน้ำยมจากการมูลฝอยชุมชน ได้ดำเนินการในเรือนเพาะชำแบบเปิด ที่พลาสติกด้วยตาข่ายพลาสติกนิด 50 เปอร์เซ็นต์ ที่ศูนย์วันวัฒนวิจัยกำแพงเพชร ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งตั้งอยู่บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 367 ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 101 (ถนนกำแพงเพชร-สุโขทัย) ห่างจากตัวเมืองกำแพงเพชร 10 กิโลเมตร ระดับเส้นรุ่งที่ $16^{\circ}33'$ เหนือ ระดับเส้นแรงที่ $99^{\circ}20'$ ตะวันออก ลักษณะดินเป็นดิน粘土 ระยะห่างจากแม่น้ำเจ้าพระยา ประมาณ 100 เมตร (ภาพ 2)

ภาพ 2 เรือนเพาะชำแบบเปิดของศูนย์วันวัฒนวิจัยกำแพงเพชร ที่ใช้ในการทดลอง

2. วัสดุที่ใช้ในการทดลอง

2.1 ตัวอย่างปุ๋ยหมัก จำนวน 3 แหล่ง ได้แก่ปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนที่ทำจากโครงการหมักขยะของชุมชนจำนวน 2 แหล่ง คือแหล่งเทศบาลนครพิษณุโลก (บึงกอก) และชุมชนบรมไตรโลกนารถ 21 และปุ๋ยหมักที่ทำจากใบไม้chromaตีอีก 1 แหล่ง (ภาพ 3)

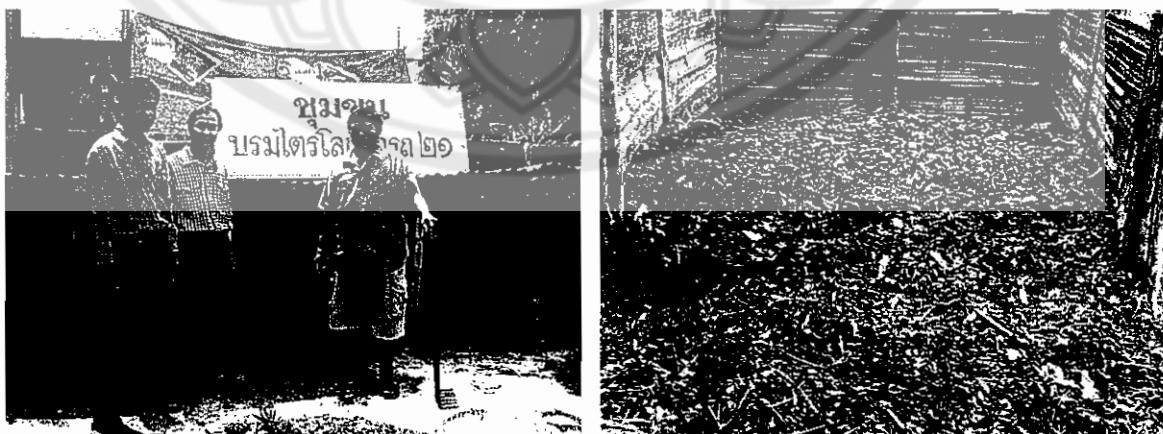
2.2 ตัวอย่างดิน เลือกใช้ดินดังเดิมบริเวณที่ไม่เคยมีการทำการทำเกษตรกรรม หรือการปันเปื้อน โดยใช้ดินบน (top soil) ระดับความลึกประมาณ 0-15 เซนติเมตร บริเวณสูนย์วนวัฒน์วิจัยกำแพงเพชร (ดินชุดพินพิสัย) ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

2.3 เมล็ดพันธุ์ผัก ใช้เมล็ดพันธุ์ผักของบริษัทเจี้ยใต้ จำกัด ที่จำหน่ายตามห้องตลาดทั่วไป โดยงานวิจัยนี้ใช้ผักทดลอง 3 ชนิด คือ ผักคะน้า(Chinese kale, *Brassica oleracea* L. var. *alboglabra* Bailey) ผักกาดหัว(Chinese radish, *Raphanus sativus* L. var. *longipinnatus*) และแตงกวา (Cucumber, *Cucumis sativus* L.) เนื่องจากเป็นผักที่คนนิยมบริโภค โดยผักคะน้าคือน้ำคุณจะบริโภคส่วนต้นอ่อนและใบ ผักกาดหัวคุณจะบริโภคส่วนรากหรือหัว ส่วนแตงกวาคุณจะบริโภคส่วนผล

2.4 กระถางสำหรับปลูกพืชผัก เป็นกระถางดินเผามีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ปากกระถาง 10 นิ้ว สูง 9 นิ้ว สำหรับปลูกพืชผักจำนวน 36 กระถาง

2.5 ถุงพลาสติก ถุงพลาสติกอย่างหนา ขนาด 16×20 นิ้ว จำนวน 36 ใบ เพื่อรองกระถางด้านในก่อนที่จะใส่สัดสูบลูกในกระถาง

2.6 ธาตุอาหารพืช จะต้องเติมธาตุอาหารพืชที่จำเป็นและคร้มมีในดินเพื่อมีให้เป็นปัจจัยจำกัด ต่อการเจริญเติบโตของพืช รายละเอียดในตาราง 12

ภาพ 3 ปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนแหล่งชุมชนบรมไตรโลกนารถ 21 และปุ๋ยหมักที่ทำจากใบไม้chromaตีอีกที่ใช้ในการทดลอง

ตาราง 12 ปริมาณธาตุอาหารพืชแต่ละชนิดในรูปองค์ประกอบทางเคมี และอัตราการให้ธาตุอาหารพืชสำหรับการทดลองในกระถาง

ธาตุอาหาร	องค์ประกอบทางเคมีของธาตุอาหาร	อัตราการให้ธาตุอาหาร(กิโลกรัม/ไร่)	อัตราการให้ธาตุอาหาร(กรัม/กระถาง)
N	NH_4NO_3	100	2.38
P	$\text{NaH}_2\text{PO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	100	4.81
K	KCl	50	3.96
S	Na_2SO_4	25	0.46
Ca	$\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	40	0.61
Mg	$\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	15	0.52
Cu	$\text{CuCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	5.0	0.06
Zn	ZnCl_2	5.0	0.04
Mn	$\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	4.5	0.07
Fe	Fe-EDTA	2.5	0.07
Mo	$\text{Na}_2\text{MoO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	0.2	0.02
B	H_3BO_3	0.3	0.07
Ni	$\text{NiCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.25	0.04
Co	$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.25	0.04

ที่มา : สุภาพร พงศ์ธราภรณ์ (2545) จ้างอิงจาก Suthipradit, Edwards and Bhukdeesuwan (1994)

3. การวางแผนการทดลอง

ในการศึกษาปริมาณproxที่ใช้ผักที่ปลูกในดินผสมปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชน ได้ทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นของวัสดุที่ใช้ในการปลูกทดลอง โดยการศึกษาปริมาณprox ธาตุอาหาร และคุณสมบัติทางเคมีต่างๆ ของปุ๋ยหมักโดยสุ่มตัวอย่างปุ๋ยหมักจากห้อง 3 แหล่ง ได้แก่ ปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนเทศบาลนครพิษณุโลก(บึงกอก) ปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชน บรมไตรโลกนารถ 21 ปุ๋ยหมักที่ทำจากใบไม้ธรรมชาติ และดินอีก 1 แหล่ง ซึ่งเป็นดินดังเดิม บริเวณที่ไม่เคยมีการทำการทำเกษตรกรรม หรือการปันเนื้อน และเป็นดินชั้นบน (top soil) ระดับความลึกประมาณ 0-15 เซนติเมตรบริเวณดูนย์วนวัฒนวิจัยกำแพงเพชร (ดินดูด โนนพิสัย)

นำตัวอย่างดินและปุ๋ยหมักดังกล่าวมาทำให้เป็นตัวอย่างรวม(Composite sample) ตัวอย่างละประมาณ 1 กิโลกรัม แล้วนำไปวิเคราะห์หาปริมาณproxothั้งหมด ปริมาณธาตุอาหาร เช่น ในติระเจนทั้งหมด พอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม ที่แตกเปลี่ยนได้ และคุณสมบัติทางเคมีต่างๆ ได้แก่ ความเป็นกรด-ด่าง (pH) อินทรีย์วัตถุ (O.M.) ความชุ่มในการแตกเปลี่ยนประจุบวก (C.E.C.) และอัตราส่วนระหว่างคาร์บอนต่อไนโตรเจน (C/N) ในห้องปฏิบัติการภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ ทวิพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเรศวร จังหวัดพิษณุโลก แล้วยังได้ทำการทดลองเป็น 2 การทดลองอย่าง ได้แก่

3.1 การทดลอง 1 การศึกษาปริมาณproxothในพื้นผิวที่ปลูกในดินผสมปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนแหล่งเทศบาลครพิษณุโลก (บึงกอก) ในช่วงอายุต่างๆ วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design, CRD มี 3 ชั้า (Replicate) ในแต่ละชั้าจะมีสิ่งทดลอง (treatment) ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผัก 3 ชนิด คือ ผักคะน้า ผักกาดหัว และแตงกวา จะปลูกในกระถางที่มีวัสดุปลูก (Media) เป็นดินผสมปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนแหล่งเทศบาล นครพิษณุโลก (บึงกอก) โดยใช้รากผัก : ต้นในอัตราส่วน 1: 1 หรือ 2.5 กิโลกรัมดิน : 2.5 กิโลกรัม ปุ๋ยหมัก ต่อกระถาง (96.15 ตันปุ๋ยหมัก/ไร่) และในทุกกระถางจะมีธาตุอาหารพืชที่จำเป็นตามตาราง 12 ด้วย

\otimes	\otimes	\otimes
$R_3 P_3$	$R_3 P_2$	$R_2 P_3$
\otimes	\otimes	\otimes
$R_2 P_1$	$R_1 P_3$	$R_2 P_2$
\otimes	\otimes	\otimes
$R_1 P_1$	$R_1 P_2$	$R_3 P_1$

ภาพ 4 แผนผังตำแหน่งการวางกระถางที่ปลูกผักในการทดลองหาปริมาณproxothในผักที่ช่วงอายุต่างๆ

หมายเหตุ : $R_1 =$ ชั้าที่ 1, $R_2 =$ ชั้าที่ 2, $R_3 =$ ชั้าที่ 3

$P_1 =$ ผักคะน้า, $P_2 =$ ผักกาดหัว, $P_3 =$ แตงกวา

โดยเริ่มแรกทำการเพาะเมล็ดพันธุ์ผักชนิดต่างๆ ในกระถางให้ได้ผักจำนวน 20 ต้น/กระถาง เมื่อผักชนิดต่างๆ งอกแล้ว 8 วัน 32 วัน และ 56 วัน เนื่องจากแนวทางปฏิบัติของเกษตรกรในพื้นที่จริงจะถอนกล้าผักเพื่อเป็นการขยายระยะห่างในช่วงแรกเมื่ออายุ 8 วันหลังจาก การออก และในช่วงอายุ 32 วันหลังจาก การออกจะทยอยถอนเพื่อเป็นการขยายระยะห่างอีกหนึ่งครั้ง และสามารถนำไปจำหน่ายเป็นผักอ่อนเพื่อบริโภคได้ ส่วนที่อายุ 56 วันนั้นเป็นวันที่ครบอายุ การเก็บเกี่ยวตามปกติของผัก โดยทยอยถอนผักออกจากกระถาง มีการวางแผนการถอนดังนี้ เมื่อ ผักอายุ 8 วัน จะถอนผักออก 14 ต้น/กระถาง เมื่อผักอายุ 32 วัน จะถอนผักออกมาอีก 4 ต้น/กระถาง และเมื่ออายุได้ 56 วัน จะถอนผักที่เหลืออีก 2 ต้น/กระถาง เนื่องจากต้องการปริมาณ ผักที่เพียงพอต่อการนำไปวิเคราะห์หาปริมาณprotothangnod (ต้องการน้ำหนักแห้งอย่างน้อย 2 กวัม/ตัวอย่าง) และเป็นระยะห่างของผักที่เหมาะสมสำหรับกระถางขนาด 10 นิ้ว ผักที่ได้ถอนออก มาแล้วจะล้างด้วยน้ำให้สะอาด แล้วนำผักดังกล่าวไปอบเพื่อหนักแห้ง(Biomass) แล้วจึงส่งไปวิเคราะห์หาปริมาณprotothangnodในผักที่อายุต่างๆ ในห้องปฏิบัติการ ที่กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

ภาพ 5 การเจริญเติบโตของผัก และการเก็บผักช่วงอายุ 32 วันหลังจากการออก ในการทดลองทางพัฒนา ปริมาณprotothangnodในผักที่ช่วงอายุต่างๆ

3.2 การทดลองที่ 2 การศึกษาปริมาณprotothangnodในพืชผักที่ปลูกในดินผสมปุ๋ยหมักจาก มูลฝอยชุมชน วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design, CRD และจัดรูป ของสิ่งทดลอง(treatment) เป็น 3×3 Factorial Experimental ประกอบด้วย 2 ปัจจัยคือ

1) วัสดุปูลูก (Media) 3 ชนิด คือ ดินผสมปูยหมักจากมูลฝอยชุมชนแหล่งเทศบาลนครพิษณุโลก (บึงกอก) ดินผสมปูยหมักจากมูลฝอยชุมชนแหล่งบรมไทรโลกการณ์ 21 และดินผสมปูยหมักที่ทำจากใบไม้ธรรมชาติ โดยใช้ปูยหมัก : ดินใน อัตราส่วน 1: 1 หรือ 2.5 กิโลกรัมดิน : 2.5 กิโลกรัมปูยหมักต่อกระถาง (96.15 ตันปูยหมัก/ไร่) และในทุกกระถางจะมีธาตุอาหารพืชที่จำเป็น ตามตาราง 12 ดังนั้นในแต่ละกระถางจะมีปริมาณproxที่วัสดุปูลูกดังตาราง 13

2) พืชทดลองเป็นผัก 3 ชนิด ได้แก่ ผักคะน้า ผักกาดหัว และแตงกวา ในแต่ละสิ่งทดลอง (treatment) ประกอบด้วย 3 ชั้้า เมื่อผักดังกล่าวครบอายุเก็บเกี่ยว (56 วันหลังออก) จะนำมาแยกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่มีน้ำหนักใช้บริโภคเป็นอาหาร และส่วนที่มีน้ำหนักไม่ใช้บริโภคโดยไม่แต่ละส่วนของผักจะนำเข้าทั้ง 3 ชั้้ามารวมเข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นตัวอย่างรวม (Composite sample) และนำไปปอกเพื่อนำน้ำหนักแห้ง (Biomass) และจึงส่งไปวิเคราะห์หาปริมาณprox ทั้งหมด ในห้องปฏิบัติการ ที่กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

\otimes	\otimes			
$R_2 M_2 P_2$	$R_1 M_2 P_3$			
\otimes	\otimes	\otimes	\otimes	\otimes
$R_1 M_1 P_1$	$R_3 M_2 P_3$	$R_1 M_2 P_1$	$R_2 M_1 P_1$	$R_2 M_3 P_2$
\otimes	\otimes	\otimes	\otimes	\otimes
$R_2 M_2 P_3$	$R_2 M_3 P_1$	$R_3 M_3 P_1$	$R_2 M_1 P_2$	$R_3 M_2 P_1$
\otimes	\otimes	\otimes	\otimes	\otimes
$R_3 M_3 P_2$	$R_1 M_1 P_2$	$R_2 M_2 P_1$	$R_1 M_3 P_3$	$R_1 M_3 P_2$
\otimes	\otimes	\otimes	\otimes	\otimes
$R_2 M_1 P_3$	$R_3 M_1 P_3$	$R_1 M_2 P_2$	$R_3 M_1 P_2$	$R_3 M_3 P_3$
\otimes	\otimes	\otimes	\otimes	\otimes
$R_2 M_3 P_3$	$R_1 M_1 P_3$	$R_3 M_2 P_2$	$R_1 M_3 P_1$	$R_3 M_1 P_1$

ภาพ 6 แผนผังตำแหน่งการวางกระถางที่ปูลูกผักในการทดลองหาปริมาณproxในผักที่ปูลูกในดินผสมปูยหมักจากมูลฝอยชุมชน

หมายเหตุ : $R_1 = \text{ช้ำที่ } 1$, $R_2 = \text{ช้ำที่ } 2$, $R_3 = \text{ช้ำที่ } 3$

$M_1 = \text{วัสดุปูลูกดินผสมปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนแหล่งเทศบาลนครพิษณุโลก(บึงกอก)}$

$M_2 = \text{วัสดุปูลูกดินผสมปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชนแหล่งชุมชนบรมไตรโลกากร 21$

$M_3 = \text{วัสดุปูลูกดินผสมปุ๋ยหมักจากใบไม้ธรรมชาติ}$

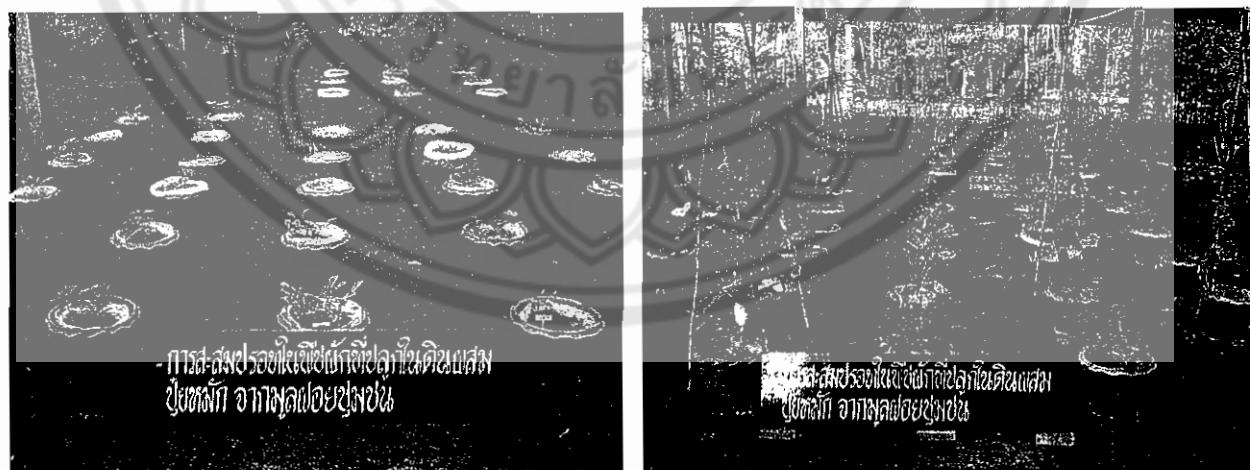
$P_1 = \text{ผักคะน้า}, P_2 = \text{ผักกาดหัว}, P_3 = \text{แตงกวา}$

ตาราง 13 ปริมาณปรอททั้งหมดในวัสดุปูลูกดินผสมปุ๋ยหมักแหล่งต่างๆ

วัสดุปูลูก	ปริมาณปรอททั้งหมด (มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ปริมาณปรอททั้งหมด (มิลลิกรัม/ 5 กิโลกรัม)
ดินผสมปุ๋ยหมักแหล่งเทศบาล นครพิษณุโลก(บึงกอก)	0.0804	0.4020
ดินผสมปุ๋ยหมักแหล่งบรมไตรโลกากร 21	0.0470	0.2350
ดินผสมปุ๋ยหมักทำจากใบไม้ธรรมชาติ	0.0311	0.1555
ค่ามาตรฐาน ในดิน	0.1-1 ^{1/2}	0.5-5

หมายเหตุ ดินเป็นดินซุ่ดโพนพิสัย ใช้อัตราส่วนในการผสม ปุ๋ยหมัก : ดิน เท่ากับ 1 : 1

ที่มา : ศูนย์ฯ พนิชศักดิ์พัฒนา(2540)

ภาพ 7 การเจริญเติบโตของผัก ในการทดลองหาปริมาณปรอทในผักที่ปูลูกในดินผสมปุ๋ยหมักจาก
มูลฝอยชุมชน

4. การเก็บตัวอย่างดิน ปุ๋ยหมัก และน้ำ

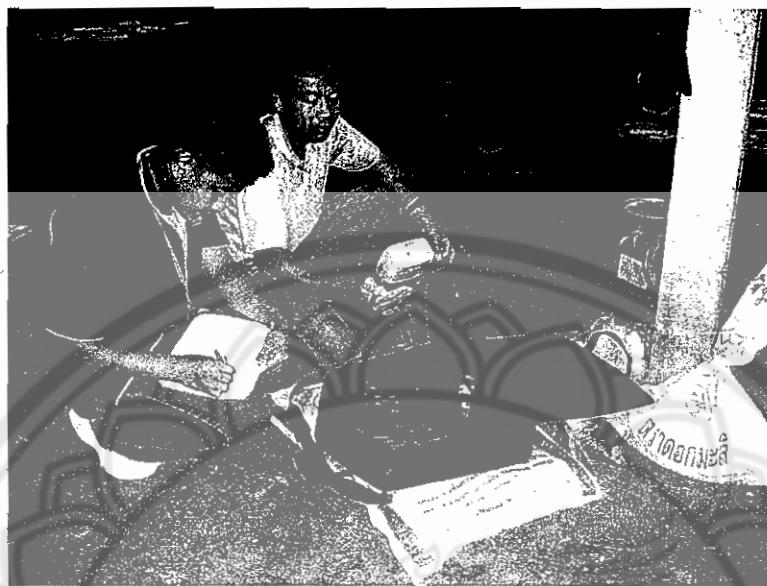
4.1 การเก็บตัวอย่างดิน เก็บตัวอย่างดินดังเดิมบริเวณที่ไม่เคยมีการทำเกษตรกรรม หรือการปนเปื้อน บริเวณศูนย์วนวัฒนวิจัยกำแพงเพชร (din ชุดโพนพิสัย) ตำบลหนองบึง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สมเก็บตัวอย่างดินชั้นบน (top soil) ระดับความลึกประมาณ 0-15 เซนติเมตร โดยใช้กรรไกรเจาะรูปทรงกระบอก (Cylindrical type auger) ที่สะอาดจำนวน 10 จุด จุดละเท่าๆ กัน กระจายทั่วพื้นที่ (วิธีการของกองปั๊วีพิทยา กรมวิชาการเกษตร) นำดินมาผสมกันโดยปริมาตร แล้วสุมตัวอย่างดินเพื่อให้เป็นตัวอย่างรวม (Composite sample) ให้ได้ดินตัวอย่างประมาณ 1 กิโลกรัม บรรจุดินใส่ถุง นำมาผึ้งให้แห้งในที่ร่ม (air dried) แล้วร่อนผ่านตะแกรงขนาด 2 มิลลิเมตร เพื่อนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีและกายภาพบางประการของปริมาณธาตุอาหาร ได้แก่ ในโครงการ พอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม และปริมาณปูอิฐ ทั้งหมดในห้องปฏิบัติการภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร และที่กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เอกราชเทวี กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน ก่อนทำการทดลอง

4.2 การเก็บตัวอย่างปุ๋ยหมัก ตัวอย่างปุ๋ยหมักที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการสุมตัวอย่างโดยตรงจากแหล่งผลิต โดยการสุมตัวอย่างจากกองปุ๋ยที่เมินแล้ว (matured) ประมาณ 10 จุด จุดละเท่าๆ กันโดยปริมาตร กระจายทั่วทุกด้าน ให้ได้ปุ๋ยหมักประมาณ 50 กิโลกรัม นำมาคลุกเคล้าให้เข้ากันดีแล้วของปุ๋ยเป็นรูปฝาซี่ ทำการแบ่งกองดังกล่าวออกเป็น 4 ส่วน (Quartering) สมเลือกกองย่อย 2 ใน 4 กองออก นำ 2 กองที่เหลือรวมกัน แล้วคลุกเคล้าให้ทั่วอีกครั้ง ทำการแบ่งกอง (Quartering) อีก 1 ครั้ง นำตัวอย่างที่ได้เป็นกองสุดท้ายซึ่งมีน้ำหนักประมาณ 1 กิโลกรัมมาผึ้งในที่ร่มให้แห้ง แล้วร่อนผ่านตะแกรงขนาด 2 มิลลิเมตร นำตัวอย่างที่ร่อนเก็บใส่กล่องพลาสติก เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางคุณภาพทางเคมีต่างๆ และปริมาณธาตุอาหาร ได้แก่ ในโครงการ พอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม และปริมาณปูอิฐ ทั้งหมดในห้องปฏิบัติการภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร และที่กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เอกราชเทวี กรุงเทพมหานคร ส่วนปุ๋ยหมักที่เหลือจะนำไปใช้ทดลองต่อไป

4.3 การเก็บตัวอย่างน้ำที่ใช้ดพีชผัก น้ำที่นำมารดผักทดลองเป็นน้ำประปาภายในศูนย์วนวัฒนวิจัยกำแพงเพชร เก็บน้ำจำนวน 1 ตัวอย่าง โดยใช้ขวดเก็บตัวอย่างน้ำขนาด 1 ลิตร ในระหว่างเดือนพฤษภาคม – ธันวาคม 2547 ทำการเก็บตัวอย่างน้ำจากกอกน้ำ โดยปล่อยน้ำที่ค้างอยู่ในหอดทึ่งไปก่อน โดยเปิดกอกให้น้ำไหลเต็มที่เป็นเวลา 2 นาที แล้วปรับให้น้ำไหลปานกลางประมาณ 2 นาที จึงบรรจุตัวอย่างน้ำใส่ขวดเก็บตัวอย่าง 1,000 ลูกบาศก์เซนติเมตร เติมกรดในติริกเข้มข้นปะมาณ 1-2 ลูกบาศก์เซนติเมตร จนค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของตัวอย่างต่ำกว่า 2 นำไปแข็งตื้อที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส และนำตัวอย่างน้ำส่งวิเคราะห์หาปริมาณปhog กั้งหมด ในห้องปฏิบัติการที่กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร สำรวจค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) และการนำไฟฟ้า ได้ใช้เครื่องวัดพีโ袖 (pH meter) และเครื่องวัดการนำไฟฟ้า (conductivity meter) เข้าไปร่วมในพื้นที่ทดลอง

ภาพ 8 การเติมดินและปุ๋ยหมักเพื่อใช้ในการทดลองหาปริมาณปhog กั้งในผักที่ปลูกในดินผสมปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชน

ภาพ 9 การวัดค่าความเป็นกรด-ด่าง(pH) และค่าการนำไฟฟ้าของน้ำที่ใช้รดผักทดลอง

5. การเตรียมการทดลองและการปลูกพิช

5.1 การเตรียมดินเพื่อปลูกทดลอง ให้ดินชุดโคนพิสัยจากบริเวณพื้นที่ศูนย์งานวัฒนวิจัย กำแพงเพชร ตำบลหนองปิง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร โดยถากหญ้าและเศษพืชบริเวณหน้าดินออก แล้วขุดดินลึกประมาณ 15 เซนติเมตร ให้ได้ดินตัวอย่างประมาณ 100 กิโลกรัม นำตัวอย่างดินที่ได้มาผสานให้แห้ง แล้วหุบจนมีขนาดเล็ก เลือกเศษพืชออกให้หมด คลุกเคล้าดินให้ทั่ว ซึ่งใส่ถุงพลาสติกที่สะอาดไว้ ถุงละ 2.5 กิโลกรัม จำนวน 36 ถุง

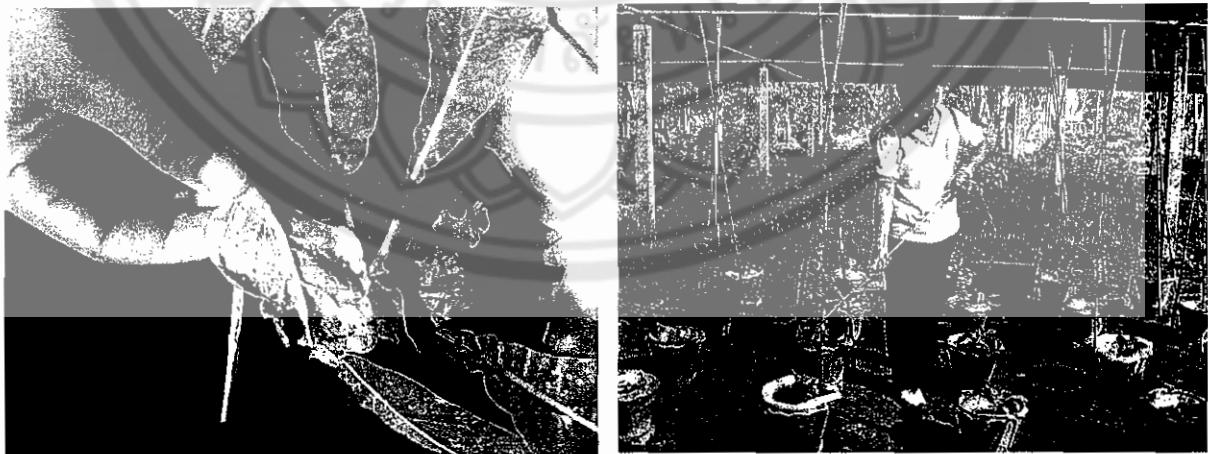
5.2 การเตรียมดินผสมปุ๋ยหมักในการปลูกพืช นำปุ๋ยหมักที่เหลือจากการสูบตัวอย่างจากแต่ละแหล่งมาผสานให้แห้ง แล้วหุบจนมีขนาดเล็ก เลือกเศษพืช เศษไม้ และก้อนหินออกให้หมด คลุกเคล้าให้ทั่ว ผสมกับดินโดยผสมในอัตราส่วน 1 : 1 หรือคิดเป็นน้ำหนักดินและปุ๋ยหมักเท่ากัน 2.5 : 2.5 กิโลกรัม : กิโลกรัม ซึ่งเป็นอัตราที่ ธรรม ศรีสถิตย์ (2540) ใช้ในการวิจัยการปนเปื้อนของโลหะหนักในมะเขือเทศที่ปลูกด้วยปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชน และสุภาพร พงศ์อรพฤทธ์ (2545) ใช้ในการวิจัยการสะstromตะกั่ว และแคมเดเมียมในพืชผัก

5.3 การเติมธาตุอาหารที่จำเป็น โดยเติมธาตุอาหารที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของพืช (ตาราง 12) ซึ่งเป็นการให้ธาตุอาหารทั้ง 14 ธาตุในปริมาณที่เท่ากันทุกกระบวนการ เพื่อไม่ให้เป็นปัจจัยจำกัดต่อการเจริญเติบโตของพืช โดยนำไปคลุกเคล้ากับดินผสมปุ๋ยหมักที่เตรียมไว้แล้ว ให้ทั่ว จากนั้นพักไว้ประมาณ 1 สัปดาห์

5.4 การนำวัสดุปูลูกไส้กระถาง ก่อนบรรจุดินผสมปุ๋ยหมักที่เติมธาตุอาหารแล้ว ลงในกระถางให้น้ำถุงพลาสติกอย่างหนาและขนาดเท่ากับกระถาง รองกระถางด้านในเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำ ธาตุอาหาร และปูอห ถูกดูดซึบโดยกระถางดินเผา เจ้าชุมพลาสติกที่กันกระถางไว้ 1 วู เพื่อให้น้ำระบายออกได้ แล้วจึงนำวัสดุปูลูกที่เตรียมไว้จาก 5.3 ลงในกระถางเพื่อปูลูกผักต่อไป

5.5 การเพาะเมล็ดพันธุ์ผัก นำเมล็ดพันธุ์ผักที่ใช้ในการทดลองคือ ผักคะน้า ผักกาดหัว และแตงกวา มาเพาะลงในกระถางที่บรรจุวัสดุปูลูกที่เตรียมไว้จาก 5.4 ใช้เมล็ดผักประมาณ 5 เมล็ด/กระถาง แล้วกลบเมล็ดผักด้วยวัสดุปูลูกหนาประมาณ 0.5 เซนติเมตร เพื่อเพาะเมล็ดพันธุ์ ผักให้หักออกประมาณ 3 ต้น/กระถาง เมื่อกล้าผักงอกได้ 8 วัน หรือต้นกล้าผักงอกมีใบจริง 2-3 ใบ จะถอนแยกต้นที่อ่อนแอกไม่สมบูรณ์ออก ให้เหลือต้นที่สมบูรณ์แข็งแรงไว้ กระถางละ 2 ต้น

5.6 การดูแลรักษา กระถางที่ปูลูกผักจะวางตามแผนการทดลองที่กำหนดไว้ โดยวางไว้ในเรือนเพาะชำแบบเปิดของศูนย์วนวัฒนวิจัยกำแพงเพชร ซึ่งจะได้รับปริมาณแสงแดดเท่ากัน โดยพลงแสงด้วยตาข่ายพลาสติกชนิด 50 เปอร์เซ็นต์ ดูแลให้น้ำวันละ 1 ครั้ง โดยให้ทุกต้น ได้รับน้ำอย่างเพียงพอในปริมาณเท่าๆ กัน และฉีดพ่นสารปาราบศัตรูพืชบ้างเป็นบางครั้งคราว เมื่อพบศัตรูพืช เช่น หนอน แมลงต่างๆ สารปาราบศัตรูพืชที่ใช้เป็นสารกัดทางชีวภาพจากใบ สะเดาหมักผสมน้ำในอัตราส่วน 1 : 10 (กิโลกรัม : ลิตร) เพื่อลดการปนเปื้อนของโลหะหนังจาก การใช้สารปาราบศัตรูพืชที่เป็นสารเคมี

ภาพ 10 การดูแลรักษาผักที่ปูลูกทดลอง โดยกำจัดแมลงศัตรูพืชและพ่นสารขับไล่แมลง

6. การเก็บเกี่ยวพีชผัก และการเตรียมตัวอย่างพีช

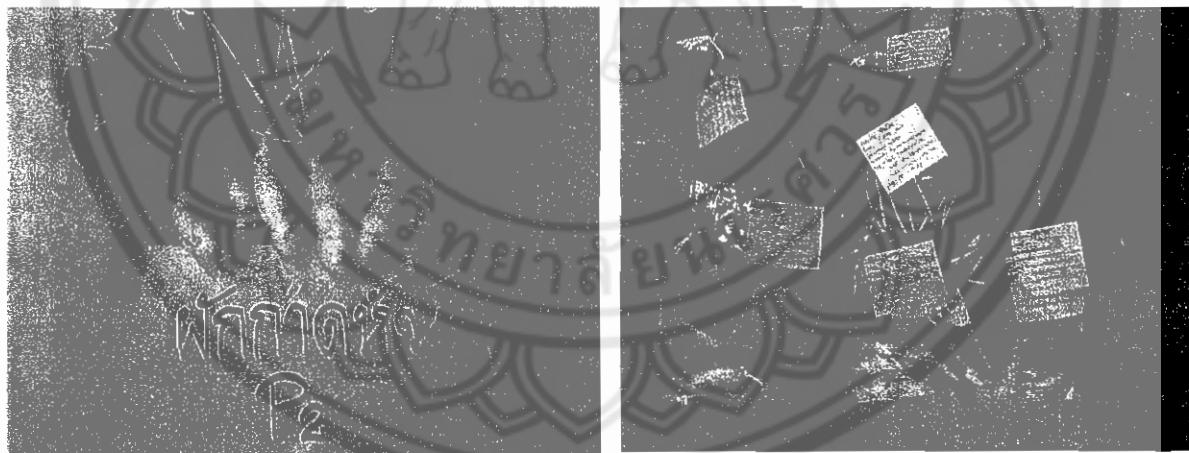
การศึกษาปริมาณปอร์ทในพีชผักที่ปลูกในดินผสมปุ๋ยหมักจากมูลฝอยชุมชน จะทำ การเก็บเกี่ยวผลผลิตพีชผัก ทั้ง 3 ชนิด เมื่อมีอายุหลังจากการออกแล้ว 56 วัน โดยแยกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่มีน้ำหนักใช้บริโภคเป็นอาหาร กับส่วนที่มีน้ำหนักไม่ใช่บริโภค ดังนี้

6.1 ผักคะน้า แยกเป็นส่วนที่มีน้ำหนักใช้บริโภคคือ ใบและต้น ส่วนที่มีน้ำหนักไม่ใช่บริโภคคือ รากและโคนต้น

6.2 ผักกาดหัว แยกเป็นส่วนที่มีน้ำหนักใช้บริโภคคือ หัว (ราก) ส่วนที่มีน้ำหนักไม่ใช่บริโภคคือ ต้น และใบ

6.3 แตงกวา แยกเป็นส่วนที่มีน้ำหนักใช้บริโภคคือ ผล ส่วนที่มีน้ำหนักไม่ใช่บริโภคคือ ราก ต้น และใบ

การเตรียมตัวอย่างพีช นำผักที่เก็บเกี่ยวได้ จากแต่ละกระถางมาล้างด้วยน้ำสะอาดเพื่อลดการปนเปื้อนที่ผิวนอกของผัก และนำส่วนของผักตัวอย่างไปอบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส นาน 48 ชั่วโมง ซึ่งน้ำหนักแห้ง และบันทึกผลไว้ นำตัวอย่างผักแต่ละส่วนมาบดด้วยครกกระเบื้อง เคลือบให้ลักษณะเด่นเด่น เก็บตัวอย่างไว้สำหรับส่งวิเคราะห์หาปริมาณปอร์ททั้งหมด ต่อไป

ภาพ 11 ผักที่ได้จากการปลูกทดลอง และการแบ่งผักออกเป็น 2 ส่วน

7. การวิเคราะห์ตัวอย่าง ดิน ปุ๋ยหมัก และพีช

7.1 การวิเคราะห์ตัวอย่างดินและปุ๋ยหมัก นำตัวอย่างดินและปุ๋ยหมักที่ได้จากการสูบ ตัวอย่างมาผิงลมให้แห้ง หลังจากนั้นจึงร่อนผ่านตะแกรงขนาด 2 มิลลิเมตร วิเคราะห์ลักษณะ สมบัติของดินและปุ๋ยหมักตามรายละเอียดของพารามิเตอร์และวิธีวิเคราะห์ดังนี้

7.1.1 เนื้อดินและขนาดอนุภาคดิน โดยใช้วิธี Hydrometer ซึ่งใช้ Hydrogen peroxide (H_2O_2) เป็นสารกำจัดอินทรีย์วัตถุ

7.1.2 ความเป็นกรด-ด่าง (pH) ใช้อัตราส่วน ตินหรือปูยหมักต่อน้ำ 1 : 1 โดยปริมาตร แล้ววัดด้วยเครื่อง pH meter ยี่ห้อ Mettler Toledo รุ่น MPC 227

7.1.3 ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด (Total Nitrogen) โดยการย่อยสลายตัวอย่างดิน และบุ่ยหมักด้วยสารละลายผสมของกรด $H_2SO_4 + Na_2SO_4 + Se$ powder ตามวิธีการของ Kjeldahl Method

7.1.4 ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available P) ใช้ดินหรือบุ่ยหมักน้ำหนัก 2 กรัม สกัดด้วยน้ำยา Bray II หาปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ โดยใช้เครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 825 nm. (ยี่ห้อ Perkin elmer รุ่น Lambda 20 S/N 7030 A 26)

7.1.5 ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable K) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable Ca) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable Mg) ตามวิธีการของ กองปศุพิทัยฯ กรมวิชาการเกษตร โดยใช้น้ำยาสกัด 1N NH_4OAc ที่เป็นกลาง(pH 7) แล้วนำไปหาปริมาณโพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม ด้วยเครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS ยี่ห้อ Shimadzu รุ่น AA-6200)

7.1.6 ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (O.M.) ใช้วิธีเคราะห์ของ Walkley and Black Method (1992) แบบ Wet oxidation >y อย่างสลายสารอินทรีย์ในดินและบุ่ยหมัก ด้วย 1N $K_2Cr_2O_7$ ในกรด H_2SO_4 เข้มข้น และไต่เทราด้วย 1N $Fe(NH_4)_2(SO_4)_2 \cdot 6H_2O$

7.1.7 ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวกของดิน และบุ่ยหมัก (C.E.C.) โดยวิธี Ammonium Saturation method และใช้การปั่นเหวี่ยง

7.1.8 การวิเคราะห์ปริมาณปรอททั้งหมด ในดิน บุ่ยหมัก โดยวิธีทดสอบ In-house method based on AOAC (2000) และนำไปหาปริมาณปรอททั้งหมดด้วย เครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS ยี่ห้อ HIRANUMA รุ่น HG -150)

7.2 การวิเคราะห์ปริมาณปรอททั้งหมด ในพืช โดยวิธีทดสอบ In-house method based on AOAC (2000) และนำไปหาปริมาณปรอททั้งหมดด้วย เครื่อง Atomic Absorption Spectrophotometer (AAS ยี่ห้อ HIRANUMA รุ่น HG -150)

8. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ใช้โปรแกรมทางสถิติสำหรับ SPSS for windows Version 11.0 ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย (ANOVA) เพื่อหาความแตกต่างของปริมาณปhog ทั้งหมดในปุ๋ยหมักแหล่งต่างๆ ความแตกต่างกันของคุณสมบัติปุ๋ยหมัก แหล่งต่างๆ ความแตกต่างกันของมวลรากวาก (Biomass) ผักที่ปลูกในดินผสมปุ๋ยหมักแหล่งต่างๆ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือไม่ และถ้ามีความแตกต่างกัน จะเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละสิ่งทดลอง (Treatment) โดยวิธี Duncan's new multiple range test (DMRT)

